

مهاجرانی سخنگوی دولت:

دست یاری دولت به سوی بخش خصوصی دراز است

قرار گیرند. دیدار اخیر رئیس جمهوری با جمعی از اعضای اتاق بازرگانی بار دیگر نشان داد نگاه دولت چهاردهم به اقتصاد، نگاهی مشارکتی و مبتنی بر انسجام و عدالت است. در این دیدار، دکتر مسعود پزشکیان نه تنها بر اصول علمی و اخلاقی اصلاحات اقتصادی تأکید کرد، بلکه مسیر همکاری نزدیک با بخش خصوصی را نیز ترسیم کرد.

رئیس جمهوری با تکیه بر تجربه‌های گذشته بار دیگر یادآور شد که رمز موفقیت یک جامعه در گرو وحدت و انسجام است. این انسجام، تنها یک شعار سیاسی نیست، بلکه بنیانی علمی و اجتماعی دارد که بر عدالت و انصاف استوار است. همان‌طور که ایشان گفتند، باید به گونه‌ای عمل کنیم که آنچه برای خود نمی‌پسندیم، حسنِ برای مخالفان و منتقدان خود هم نخواهیم. این نگاه، تفاوت جدی دولت چهاردهم با بسیاری از الگوهای گذشته است؛ نگاهی که می‌تواند ظرفیت‌های پنهان جامعه را آزاد سازد.

در این نشست، در حوزه‌های اجرایی و اقتصادی، دکتر پزشکیان چند نکته مهم را مطرح کرد که در نهایت به شایسته توجه جدی است. اول، مسأله اصلاح فرآیندهای گمرکی و فعالیت بنادر بود. رئیس‌جمهوری اعلام کرد که وزیر اقتصاد، فرامدهی این اصلاحات را بر عهده خواهد داشت. این تصمیم نشان از عزم دولت برای سامان‌بخشی به یکی از گلوگاه‌های اصلی تولید و صادرات دارد. سال‌هاست که فعالان اقتصادی از بوروکراسی پیچیده، مقررات زائد و هزینه‌های پنهان در کشور و بنادر کلافه‌اند. دولت چهاردهم این بار تصمیم گرفته است از نگاه علمی و بهره‌گیری از تجربه‌های موفق جهانی، این مسیر را اصلاح کند تا تولیدکنندگان و صادرکنندگان ایرانی بتوانند با شفافیت و سرعت بیشتری فعالیت کنند.

نکته دوم، توجه و یژه به عدالت در تخصیص منابع به ویژه ارز است. رئیس جمهوری با صراحت از رانت‌ها و ارتباط‌های ناموجود در تخصیص ارز انتقاد کرد. واقعیت این است که در شرایط جنگ اقتصادی و فشار تحریم‌ها، هر گونه تبعیض و ویژه‌خواری در توزیع منابع به معنای تضعیف تولیدکنندگان واقعی و آسیب به اقتصاد ملی است. پیام روشن دولت آن است که تخصیص ارز باید شفاف، عادلانه و در خدمت تولید باشد، نه در خدمت گروه‌های خاص. از همین جا دست یاری دولت به سوی بخش خصوصی دراز شده است تا این مسیر را با همراهی آنان اصلاح کنیم.

سومین محور سخنان دکتر پزشکیان، بازتعریف جایگاه شهرک‌های صنعتی و برنامهریزی کلان اقتصادی بود. ایشان به‌درستی اشاره کردند که اقتصاد را باید با چهار سؤال بنیادین تعریف کرد: «چه تولید کنیم؟ به مقدار؟ با چه کیفیتی؟ با کجا بفروشیم؟» این در حالی است که بسیاری از شهرک‌های صنعتی کشور بدون هدف‌گذاری روشن شکل گرفته و امروز با آشفتگی در مأموریت‌ها مواجه‌اند. اصلاح این‌س وضعیت به معنای حرکت به سمت برنامهریزی علمی و پایدار در حوزه تولید است. حرکتی که تنها در سایه همکاری با بخش خصوصی و استفاده از ظرفیت دانشگاه‌ها و نهادهای تخصصی امکان‌پذیر خواهد بود.

چهارمین محور مهم سخنان رئیس‌جمهوری، توسعه روابط اقتصادی منطقه‌ای و بین‌المللی بود. ایشان تأکید کردند که امروز ایران روابط خوبی با کشورهای منطقه، اتحادیه‌ی اواسیپا، اعضای سازمان همکاری و سازمان شانگهای دارد و همه این کشورها علاقه‌مند به همکاری هستند. اما برای بهره‌گیری واقعی از این ظرفیت، لازم است بخش خصوصی در کنار دولت قرار گیرد. پیشنهاد رئیس‌جمهوری مبنی بر حضور نمایندگان اتاق بازرگانی در سفرهای خارجی مسئولان، نشانه‌ای از همین نگاه مشارکتی است. این تصمیم می‌تواند نقطه عطفی در تبدیل دیپلماسی اقتصادی به یک دیپلماسی واقعی مردمی و بخش خصوصی‌محور باشد. در بخش دیگری از این نشست، دکتر پزشکیان به‌مسأله مهم انرژی و به‌ویژه گازوئیل پرداختند. کمبود و سوءاستفاده‌های موجود در این بخش نشان می‌دهد که اصلاح نظام سهمیه‌بندی و مصرف ضروری است. اینکه برخی افراد تنها سهمیه دریافت می‌کنند، اما آن را مصرف نکرده و در بازار می‌فروشند، مصداق بارز بی‌عدالتی و ناکارآمدی است. دولت به‌روشنی اعلام کرده است که در این مسیر به کمک بخش خصوصی نیاز دارد تا مصرف واقعی مدیریت و انحراف‌ها اصلاح شود.

نکته حائز اهمیت دیگر، هماهنگی که‌مسابقه میان سه قوه است. رئیس‌جمهوری به‌صراحت گفتند که امروز بالاترین سطح هماهنگی میان سران قوا وجود دارد و هر سه قوه فعلاً نه به دنبال حل مشکلات اقتصادی هستند. این هماهنگی فرصتی تاریخی برای عبور از موانع و آغاز اصلاحات عمیق است. البته طبیعی است که برخی بنگاه‌های ذی‌نفع و مخالفان اصلاحات، تلاش کنند مانع این مسیر شوند، اما دولت مصمم است با اتکا به حمایت مردم و همراهی بخش خصوصی، اصلاحات اقتصادی را تا رسیدن به نتیجه ادامه دهد.

سخنان رئیس‌جمهوری یک پیام روشن دیگر هم داشت: «در برابر مشکلات نباید حرف از رفتن بزنیم. ما خواهیم ماند و خواهیم ایستاد.» این جمله نه‌تنها نشان‌دهنده عزم دولت برای تداوم مسیر اصلاحات است، بلکه پاسخی است به همه بدبینی‌ها و گمانه‌زنی‌هایی که در فضای عمومی و رسانه‌ای مطرح می‌شود.

در پایان باید تأکید کنم، دولت چهاردهم همان‌گونه که رئیس‌جمهوری بارها بیان کرده‌اند، اصلاحات اقتصادی را نه از مسیر شعار، بلکه با عمل و مشارکت واقعی دنبال خواهد کرد. دست یاری ما به سوی بخش خصوصی دراز است. زیرا باور داریم بدون همراهی آنان، هیچ اصلاح پایداری امکان تحقق ندارد. مسیر دشوار است، اما با عدالت، انصاف، شفافیت و انسجام ملی، می‌توانیم اقتصاد ایران را به سوی ثبات و شکوفایی هدایت کنیم.

سرویس سیاسی – برگزاری انتخابات تناسبی ویژگی‌ها و آثار متعددی دارد که تغییر از چهارمحوری به حزب‌محوری و تقویت احزاب از جمله آنهاست.

در انتخابات اردیبهشت ۱۴۰۵ شورای شهر تهران، سیستم تناسبی اجرا می‌شود. باید یادآور شد که انتخابات شوراهای اسلامی شهر در ایران، از ابتدای شکل‌گیری تا امروز، بیشتر بر محور «چهره‌های فردی و محلی» استوار بوده است تا بر بستر تشک‌ل‌های سیاسی و برنامه‌های حزبی؛ در اغلب ادوار، فهرست‌های انتخاباتی اگر چه نام حزب یا استلافی را یادک می‌کشیدند، اما در عمل متکی به اعتبار شخصی، نفوذ اجتماعی و شبکه‌های غیررسمی نامزددهایند. به‌عین‌دلیل، بخش بزرگی از آرای مردمی نه بر اساس ارزیابی برنامه‌ها یا گفتمان‌ها، بلکه با معیارهای چون شهرت محلی، سابقه خدمات، یا تعلق جغرافیایی و قومی کسب می‌شد. این ویژگی، به‌مرور موجب شکل‌گیری نوعی «سیاست محلی غیرنهادی» شد که در آن، شوراهای شهر به مجموعه‌ای از سلاقی و دیدگاه‌های فردی تبدیل نشدند و انسجام و کارآمدی لازم برای تصمیم‌گیری‌های کلان شهری در این مسیر کاهش یافت و در چنین ساختاری، فقدان پیوند سازمان‌یافته میان اعضای شورا و نهادهای سیاسی، به ضعف پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری منجر شد. وقتی نماینده‌ای با اتکای صرف به رای شخصی انتخاب می‌شود، در برابر هیچ شکل یا برنامه‌ای پاسخگو نیست و به همان اندازه که نتایج شش‌دند آنستجم و عملکردش نیز شخصی باقی می‌ماند. نتیجه چنین وضعی، تصمیم‌گیری‌های مقطعی، اختلافات درون‌شورایی و گاه بی‌ثباتی در مدیریت شهری است.

باید یادآور شد که «نظام انتخابات تناسبی» تلاش می‌کند تا منطق رقابت‌سیاسی را از «چهره‌محوری» به سمت «حزب‌محوری» سوق دهد. فلسفه اصلی این قانون، تقویت احزاب و نهادهایسازری نقش آنها در فرآیندهای انتخابی کشور است. شیوه جدید، انتخابات شوراهایا حالت فردمحور

سیاسی

انتخابات تناسبی؛ از چهره‌محوری تا حزب‌محوری در انتخابات شهری

به سمت ساختار محور و فهرست محور حرکت خواهد کرد که می‌تواند موجب انسجام سیاسی، تقویت جبهه‌ها و ارتقای کیفیت تصمیم‌گیری در مدیریت شهری شود. در این مدل، رای‌دهندگان به جای انتخاب افراد منفرد، به «فهرست‌ها یا ائتلاف‌های حزبی» رأی می‌دهند و کرسی‌ها بر اساس درصد آرای هر فهرست توزیع می‌شود. این تغییر ساختاری موجب می‌شود که حضور در شورا مستقیماً با «هویت و برنامه حزبی» گره بخورد. در چنین شرایطی، نامزدها ناچارند برای ورود به فهرست‌های معتبر، از صافی‌های حزبی عبور کنند، یعنی سابقه فعالیت، تخصص، و تعهد به برنامه‌های جمعی از معیارهای اصلی گزینش می‌شود.

جهت‌گیری انتخابات مجلس هم باید به سمت تناسبی شدن باشد

محمداق قالیباف رئیس‌مجلس در اولین همایش هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی کشور با هیت‌های عالی نظارت استان‌ها با تأکید بر اینکه ما باید به سمت انتخابات حزبی برویم که تناسبی شدن انتخابات نیز در این راستا است، گفت: انتخابات تناسبی که فعلا قرار

است در شهر تهران انجام شود باید به تدریج در انتخابات شوراهای کل کشور تسری پیدا کند و در انتخابات مجلس نیز باید جهت‌گیری ماب‌گزاری انتخابات به شیوه تناسبی باشد؛ البته این به آن معنا نیست که این کار را با عجله انجام دهیم بلکه این کار نیز باید به‌طمانینه و اقدام تدریجی دارد و لازم است تلاش‌اندازد مراکز استان برگزار شود و سپس در سایر مناطق برگزار شود، اما این که انتخابات به صورت تناسبی برگزار شود در پیش‌رفت کشور، انسجام مردم، فعالیت‌های مردمی و مشارکت آن‌ها موثر است.

گفتنی است که مزیت دیگر برگزاری انتخابات به شکل تناسبی آن است که احزاب برای حفظ اعتبار خود، ناگزیر به «تدوین برنامه‌های جامع‌شده» و معرفی چهره‌های توانمند هستند. رأی‌دهندگان نیز به‌جای تکیه بر شناخت شخصی، بر اساس برنامه‌ها، گفتمان و عملکرد پیشین احزاب تصمیم

سلحشوری نماینده اصلاح طلب ادوار مجلس:

اگر صدای جامعه شنیده شده بود شاهد ماجرای سال ۱۴۰۱ نبودیم

باید یاد آید که عمل توانست آن‌طور که باید و شاید بروز و ظهور پیدا کند؟ متأسفانه این‌گونه نیست. لازمه هر گونه همبستگی و اتحاد در سطح ملی، پیش‌فرض آن این است که ما عقاید، رویکردها و نگرش‌های متفاوت را بپذیریم؛ یعنی بپذیریم که در جامعه نگاه‌های مختلفی وجود دارد و همه مثل هم فکر نمی‌کنند و همه به یک شکل در جامعه عمل نمی‌کنند. اگر این پذیرش در جامعه به وجود بیاید، همبستگی نیز شکل خواهد گرفت.

در عمل از نیروهای اصولگرا استفاده شد

نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی، افزود: اما اگر این مفهوم در جامعه جایافتد که اقلیتی حاکم بر اکثریت هستند، دیگر نمی‌توان انتظار همبستگی داشت. گاهی یک دولت حداقلی یک مجلس حداقلی تشکیل می‌شود اما حداقل نظراتی‌بقیه‌رای پذیرند. آقای پزشکیان با شعار وفاق از نیروهای اصولگر استفاده‌یادی کرد. در عمل از این افراد کمک گرفت حتی خیلی بیشتر از اینکه بخواد از بدنه حامیان خود کمک بگیرد. حال این سوال مطرح می‌شود که این کار چقدر توانسته در همبستگی ملی موثر واقع شود؟

وی تأکید کرد: اگر کسی شعار اتحاد و همبستگی می‌سرس می‌دهد، باید در وهله اول نظرات و سبک‌های زندگی مختلف در جامعه به رسمیت شناخته شود. این ابتدایی‌ترین پیش شرط برای تحقق وفاق ملی است. نکته دیگر که به نظر من خیلی مهم است، برای رسیدن به همبستگی ملی

سیاست

علی زینی‌وند، رئیس ستاد انتخابات کشور با اعلام اینکه انتخابات شوراهای تهران به صورت تناسبی برگزار خواهد شد، گفت: انتخابات تناسبی باعث افزایش مشارکت احزاب شناسنامه‌دار شده که زمینه‌ای برای تقویت احزاب و مسئولیت‌پذیر کردن و پاسخگو کردن آنهاست. بارها مشاهده کردیم که احزاب تلاش می‌کنند تا فردی رئیس جمهور شود اما بعد از انتخاب رئیس‌جمهور هیچ کدام از طرف‌زیر بار مسئولیت خود نیست به یکدیگر نمی‌روند لذا این انتخابات تناسبی اصال در جریان انتخابات شوراهای در تهران انجام می‌شود.

پیش از این در مدل سنتی انتخابات شوراهای شهر در ایران، این پیوند به‌درستی شکل نگرفته بود؛ نامزدها عموماً با تکیه بر سرمایه‌های شخصی، ارتباطات محلی یا حمایت‌های غیررسمی وارد عرصه رقابت می‌شدند. پس از پیروزی نیز، رابطه با بحران‌های مقطعی، چنین وضعیتی، شوراهایا از جایگاه حلقه ارتباطی میان جامعه و مدیریت شهری دور می‌ساخت و تصمیم‌گیری‌ها را از بطن مشارکت عمومی جدای می‌کرد.

اسامدر نظام انتخابات تناسبی که بر پایه رقابت فهرست‌های حزبی استوار است، این الگو در گروگن می‌شود. هر حزب با ائتلاف سیاسی ناچار است برای جلب اعتماد رأی‌دهندگان، در میان مردم حضور فعال و مستمر داشته باشد. احزاب باید در طول سال، نه فقط ایام انتخابات، در محلات شهری فعالیت کنند، مشکلات شهروندان را بشنوند، تحلیل و راهکار ارائه دهند و از دل همین ارتباطات میدانی، سیاست‌های شهری خود را تدوین کنند. به این ترتیب، حزب به پلی میان مردم و مدیران شهری بدل می‌شود؛ پلی که هم از پایین به بالا مطالبات را منتقل می‌کند

یکشنبه ۲۰ مهر ۱۴۰۴، ۱۹ ربیع الثانی ۱۴۴۷، ۱۲ اکتبر ۲۰۲۵، شماره ۴۸۰۵، صفحه ۷

و هم از بالا به پایین سیاست‌های شهری را تبیین و توضیح می‌دهد. چنین سازوکاری موجب می‌شود که تصمیمات شهری دیگر در فضای بسته شوراهای گرفته نشود، بلکه در چارچوب گفتمان‌های سیاسی و اجتماعی سازمان‌یافته شکل گیرد. احزاب مسئول خواهند بود که عملکرد نمایندگان خود در شورا را به مردم گزارش دهند و در مقابل، بازخورد افکار عمومی را در ساختار درونی خود منعکس کنند. این چرخه ارتباطی مستمر، هم به افزایش شفافیت در فرایند مدیریت شهری کمک می‌کند و هم به افزایش اعتماد عمومی نسبت به نهاد شورا و شهرداری منجر می‌شود.

از سوی دیگر، حضور مؤثر احزاب در سطح محلی، زمینه‌ساز تربیت نیروهای کارآمد برای آینده نظام سیاسی است. اعضای حزبی که در شوراهای شهر تجربه اداره و سیاست‌گذاری محلی را به دست می‌آورند، در واقع در مدرسه‌ای عملی برای سیاست‌ورزی آموزش می‌بینند. این فرایند می‌تواند به تدریج، کمبود نیروی متخصص و سیاسی در سطوح بالاتر را نیز جبران کند. و حلقه انتقال تجربه از مدیریت محلی به ملی را کامل کند. در نهایت، می‌توان تأکید کرد که تقویت نقش احزاب در مدیریت شهری تنها با اصلاح سازوکار انتخابات ممکن نیست. این امر نیازمند قوانین حمایتی، شفافیت مالی احزاب، آموزش سیاسی شهروندان و فرهنگ‌سازی عمومی است. اگر این بسترها فراهم شود، نظام انتخابات تناسبی در محلات شهری فعالیت کنند، مشکلات شخص‌محور، به‌بازری سیاسی و اجتماعی مردم در اداره شهر تبدیل کند؛ بازویی که هم صدای جامعه را به مدیریت شهری می‌رساند و هم اراده جمعی را در تصمیم‌سازی‌های محلی نهاده‌ینه می‌کند.

CFT و لوابج چهارگانه‌ای که وجود داشت، مجلس دهم در خصوص آن تصمیم گرفت، بنده یادم هست که شاید حدود یک هفته از عمل جراحی گردن بنده می‌گذشت و در استراحت متعلق بودم اما برای رای به CFT به مجلس رفتم. وقتی من رفتم هجمه گسترده‌ای پاداری‌ها علیه بنده در فضای مجازی داشتند. الآن حدود هشت سال از آن موقع گذشت، اگر همان موقع مجمع تشخیص مصلحت به آن رای می‌داد، دیگر ناچار نبودند در شرایطی که شاید اثر بخشی سیاسی چندانی ندارد به آن رای دهند. استفاده از فرصت‌ها به خصوص در بین سیاستمداران نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در اداره یک کشور دارد.

وی در پایان بیان کرد: استفاده از فرصت‌ها حتی ممکن است تاریخ یک کشور را دست خوش تغییراتی کند. دولت‌ها و مجالس در بزنگاه‌هایادب تصمیم‌گیری‌کنند. ما مطالب خیلی چیزها هستیم که بعدها زمان نشان داد که جز در دسر فایده‌ای برای ما ندارد. درک فرصت‌ها از نظر اجتماعی و سیاسی نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای دارد.

اقدام غیرقانونی و خلاف عرف است و اجازه نخواهیم داد هزینه‌ای مازاد بر مردم تحمیل شود. دولت موظف است بسترهای اجرایی این قانون را به‌درستی فراهم کند و از هر اقدامی که موجب افزایش فشار بر مردم شود اجتناب نماید.»

او در پایان گفت: «انتظار می‌رود دولت و دستگاه‌های ذی‌ربط در اجرای قانون به گونه‌ای عمل کنند که نه تنها شفافیت در بازار املاک و مسکن افزایش یابد، بلکه اعتماد عمومی مردم نیز جلب شود. هر گونه اقدام خارج از قانون در این زمینه موجب بی‌اعتمادی خواهد شد و برخلاف اهداف کلان نظام در حوزه شفافیت اقتصادی است.

اقتصادش

روزنامه

گسترده‌ترین شبکه اطلاع‌رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

پرتیراژترین و با سابقه‌ترین نشریه جزیره کیش

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹